

چاره‌های باید!

امیرجوهری لنگرودی

ز اشک و آه مردم، بوی خون آید که آهن را
دهی گر آب و آتش، دشمنی فولاد می‌گردد

دلم از این خرابی‌ها بُود خوش، زانکه می‌دانم
خرابی چون که از حد بگذرد آباد می‌گردد

به ویرانی این اوضاع، هستم مطمئن، ز آنرو
که بُنیان جفا و جور، بی بنیاد می‌گردد

تپیدن‌های دل‌ها ناله شد، آهسته آهسته
رساتر گر شود، این ناله‌ها، فریاد می‌گردد

فرخی یزدی

*****

در ایران طناب دار را برگردن هر رهگذری آویخته، گویی همه همواره در حال جان دادن و نه زندگی کردن هستیم. نه تنها هر اقدام تحول خواهانه، که تصور و اندیشه‌ورزیدن به نقد و اصلاح امور را به شدیدترین وجهی سرکوب می‌کنند!

هیچ راه و روزنه‌ای غیر از سازماندهی و متشکل شدن جنبش مطالباتی و غلبه به پراکندگی نیست. باید متشکل شویم و به خیابان آییم؛ چرا که: «فقط کف خیابون؛ به دست میاد حقمون»!

منظره‌ی زشت و ناهنجار و همه سر بی بنیادی را بر جامعه‌ی ما حاکم کرده‌اند. شرایط کرونایی مسلط برکشور، همچنان از مرز کشتار روزانه ۷۰۰ نفر فزونی می‌گیرد. اینان مردم را برای مُردن به صف کرده‌اند!

گرانی بیداد می‌کند و بنیان زندگی اکثریت عظیم را به خاطر ناداری از هم می‌پاشند و هیچکس پاسخگو نیست!

نان، گوشت، مرغ، حبوبات، شکر و سایر مایحتاج رکورد دار افزایش قیمت مواد غذایی روزانه‌اند. افزایش قیمت دارو، برنج و... اما بیشترین تأثیر را بر سفره‌ی خالی ایرانیان دارد. حقوق‌ها پاسخگو نیست و سفره‌ی زحمتکشان هر روز کوچک و کوچکتر می‌شود. سیاست‌های ضد مردمی اقتصاد مقاومتی که در واقع تحمیل ریاضت‌کشی‌های گسترده و متوقف کردن هر میزان افزایش حقوق مردم است، همه‌ی سویه‌ی زندگی توده‌ی عظیم میلیونی جامعه را به تباهی می‌کشد و تنها مثنی دزد و چپاولگر و آقازاده‌های رانتخوار را فربه‌تر می‌سازد!

در این میان گویی باندهای امنیتی- نظامی غارتگر حاکم بر کشور آشکارا به صف زنان زحمتکش دستفروش و سرپرست خانوار، دستفروشان کف خیابان، معلمان، بازنشستگان، کولبران - سوخت بران، کشاورزان زحمتکش و توده‌ی

وسیع جوانان رانده شده از تولید و بیکاران و همهی لایه‌های کارگران ایران، اعلام جنگ کرده‌اند.

به قولی اگر تخت باشد، دارو نیست. دارو باشد، پول نیست. اوضاع وحشتناک‌تر و شدیداً مرگ‌بارتر از آنچیزی است که رسانه‌ای می‌شود! باید نوشت: در برابر چشمان مردم با سانسور اخبار کرونایی، دروغ به خورد مردم می‌دهند و سر و دُم همهی اخبار هشدار دهنده را قیچی می‌کنند!

بنابراین اعلام وزرات بهداشت و بر اساس آخرین نقشه‌ی رنگ بندی جدید کرونا در ایران، از تاریخ ۶ شهریور تعداد ۳۰۶ شهرستان در وضعیت قرمز، ۱۱۰ شهرستان در وضعیت نارنجی و ۳۲ شهرستان در وضعیت زرد و حتی تعدادی نقاط سیاه را در برابر خود داریم و گرچه روزگار مردم ایران سیاه‌تر از هر سیاهی و تباه‌تر از هر تباهی شده، این نقشه نیز هر روزه دستخوش تغییر است و به سوی سیاهپوش کردن و کفن پوش نمودن، مردمان جامعه ما پیش می‌رود!.

دکتر علیرضا ناجی رییس مرکز تحقیقات ویروس شناسی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، در گفت‌وگو با ایسنا، درباره‌ی روند فعلی بیماری کووید ۱۹ با غلبه‌ی سویه‌ی دلتا در کشور گفت: «...این روش، کار کنترل علمی کووید نیست، بلکه از جان مردم مایه گذاشتن است. روش و اقداماتی که انجام می‌دهیم، اصلاً درست نیست. در این شرایط ممکن است مرگ‌هایمان چهار رقمی هم بشود. چیزی که اکنون با مرگ ۷۰۹ تایی می‌بینیم، مربوط به دو هفته قبل است. با توجه به این شرایط همچنان در هفته‌های آینده باید انتظار مرگ‌های اینچنینی و حتی بالاتر را داشته باشیم...» (۱)

با وجود این‌که از آغاز واضح بود مقامات نظام جمهوری اسلامی، علی‌الخصوص مقام رهبر که با دستور «من می‌گویم» مانع از واکسیناسیون مردم شدند، علی‌رغم آن‌که خود را کوچه علی‌چپ زده بودند، به این مسأله که اقدامات جامع را فلج می‌کند و کشتار عمومی راه می‌افتد، آگاه بودند. همین گفت‌گوی خبرگزاری رسمی و حکومتی ایسنا، سندی است مبنی بر این‌که بوده

و هستند افرادی که خطر را گوشزد کنند و مقامات دزد و بی شرف جمهوری اسلامی به عمد اقدام به چنین کشتاری کرده‌اند.

این نگاه کارشناسی مؤید این است که، امروز همچون دیروز و پیش از هر موقعی کشور را به لبه‌ی پرتگاه کشانده‌اند و در چنین هنگامه‌ای، خبر بازگشایی مدارس در آبان ماه را طرح کرده‌اند!

در بستر چنین شرایطی بس هولناکی، طی هفته‌های گذشته ما شاهد همگرایی‌ها و تحرکات جمعی بی‌مانندی در درون کشور بوده‌ایم که خبرهای آن در سطح کانال‌ها و شبکه‌های مجازی، سایت‌ها و وبلاگ‌ها به وسیع‌ترین وجه بازتاب یافته است که من سرتیترهای آنها را در یادداشت هفته ردیف می‌کنم:

*- بیانیه هفت تشکل مستقل کارگری؛ وکالت و دفاع از حقوق کارگران جرم نیست. محاکمه فرزانه زیلابی وکیل کارگران هفت تپه را محکوم می‌کنیم.

۱- سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ۲- سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی رانی تهران و حومه ۳- کمیته پیگیری برای ایجاد تشکل‌های کارگری ۴- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری ۵- گروه اتحاد بازنشستگان ۶- اتحاد سراسری بازنشستگان ایران ۷- اتحاد بازنشستگان

===

*- سی و اندی گروه مستقل بازنشستگان ضمن محکوم کردن حکم ۶ سال زندان برای اسماعیل گرامی کارگر بازنشسته زندانی، خواستار آزادی آقای گرامی شدند.

آیا مطالبه گری جرم است!

بازنشستگان، مستمری بگیران، از کار افتادگان و دیگر اقشار مزد بگیر.

=====

***- نامه ده فعال مدنی به نهادهای بین‌المللی؛ ما در معرض یک مرگ هولناک جمعی در ایران خواهیم بود
شهناز اکملی (مادر دادخواه)، اسماعیل بخشی (فعال صنفی کارگری)، جعفر**

پناهی (کارگردان)، محمد حبیبی (فعال صنفی معلمان)، محمد رسول‌اف (کارگردان)، محمد سیف‌زاده (وکیل مدافع حقوق بشر)، جعفر عظیم‌زاده (فعال صنفی کارگری)، اکرم نقابی (مادر دادخواه)، محمد نوریزاد (مستندساز)، نرگس محمدی (مدافع حقوق بشر).

=====

*- اعتصاب کارگران ۲۲ شرکت در عسلویه با خواست واکسیناسیون....

=====

*- بیانیه هشت تشکل مستقل کارگری؛ عدم اجرای واکسیناسیون فوری، رایگان، عمومی و استاندارد جنایت است! مردم را فوراً واکسینه کنید! امضا کنندگان:

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی / سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه / انجمن صنفی روزنامه نگاران آزاد / اتحاد بازنشستگان / اتحاد سراسری بازنشستگان ایران / گروه اتحاد بازنشستگان / کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های کارگری ایران / کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل‌های کارگری

=====

*- پیام ۱۱۶ آموزگار در ایران:

شرم باد بر حاکمیتی که بر پیکر معلمان جامعه تازیانه می‌زند. در محکومیت شکنجه علیه معلم بازنشسته و فرهیخته، جواد لعل محمدی

=====

*- بیانیه ۵۷۵ نفر از معلمان، دانشجویان و فعالان سیاسی و مدنی در بیانیه‌ای ضمن محکوم کردن بازداشت چهار وکیل و فعال مدنی منتقد سوءمدیریت کرونا خواستار آزادی «فوری و بی‌قید و شرط» آن‌ها شدند.

=====

*- بیانیه شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران در دفاع از وکلای بازداشتی

با تاکید بر حق دادخواهی و مجازات عاملان شرایط موجود و مطالبه واکسیناسیون فوری و سراسری و مصادیقی از این نوع....

خبرهای مسئولانه‌ی هر روزه‌ی دوستانم از ایران بیان‌گر این است که توزیع داروی کرونا به دست مافیا و جانوران فرصت طلب سودجوی وابسته سپاه افتاده است. از دیرباز تا به امروز، دولت رسماً و علناً کنترل و نظارت بر تولید و توزیع دارو را رها کرده است. قطعی برق، افسارگسیختگی قیمت کالاهای بی‌برنامگی در همه‌ی امور اجرایی و حتی حیاتی کشور از طرفی و از دیگر سو سرکوب هر شکلی از انتقاد به وضع نامطلوب موجود، نشان می‌دهد که در نظام منحوس و نکبت اسلامی فقط بخش امنیتی سرکوب مشغول کار است. «سید محرومان»، رئیس دولت اسلامی، دولت ابراهیم قرار این است که رئیس، عضو «هیئت مرگ» در کشتار خونین تابستان ۶۷، برای مقابله با محرومیت‌ها از طریق ویرانی و نابودی بی‌چیزان و فرودستان، پیشاپیش با مشت آهنین اعتراضات در جامعه‌ی بی‌رمق از بحران معیشت و سلامت ناشی از گسترش عامدانه‌ی ویروس کرونا را سرکوب کند! گویی خامنه‌ای از شعارهای «مرگ بر اصل ولایت فقیه» و «مرگ بر خامنه‌ای» در دی ۹۶ و آبان ۹۸ و خوزستان ۱۴۰۰ و هر گوشه کنار کشور که اعتراضی بوده و هست، کینه‌ای از مردم معترض به دل سیاهش گرفته که حالا با دستور ممانعت از واکسیناسون مردم، قصد انتقام دارد.

همان‌گونه که در پیام تشکل‌های پیشروی کارگری آمده این اقدام خامنه‌ای مصداق «جنایت» است و باید محاکمه شود؛ از همین‌روست که تعدادی از وکلای جوان و شریف مردم ایران را به دلیل هم‌اندیشی برای طرح و امکان شکایت از وی، پیشاپیش در یورش‌های وحشیانه بازداشت کرده و دستگاه‌الکن تبلیغاتی او در اینترنت و صدا و سیمای ضد ملی‌اش در صدد لاپوشانی و قلب دستور جنایت‌کارانه‌اش بر آمده‌اند.

قرار این است که ابراهیم رئیسی، از طریق درهم شکستن حداقل مزد و نابودی آخرین بقایای «قانونی» چانه زنی سالانه بر سر مبلغ حداقل دستمزد در شورای عالی کار و قرار دادن دستمزد برپایه‌ی «مزد توافقی» و «حداقل مزد منطقه‌ای» به جای پاسخ به انتظارات نیروی رنج و کار جامعه، در واقع با

چماق وزیر خود تراشیده‌اش "حجت الله عبدالملکی" برپایه‌ی محور اصلی برنامه‌اش (حذف حداقل دستمزد و جایگزینی مزد منطقه‌ای مادون حداقل) به جنگ محرومان نه محرومیت‌ها بروند.

«سید محرومان» با وزیر کارش "عبدالملکی" که الگوش رشد اقتصاد مدینه فاضله در دوران پیامبر اسلام را برنامه‌ی خود ساخته، در برابر محرومان کشور، شمشیر را از رو بسته تا نیروی رنج و کار جامعه را به بردگی و استثمار تا حد مرگ بکشانند! و دیگر وزرا هم دستور دارند، نهایت فشار اقتصادی را بر گرده‌ی مردم وارد کرده تا کسی را رمق و توان اعتراضی نماند.

مردم جامعه اما توان و انگیزه از اتحاد می‌گیرند و هر چه متحدتر، قوی‌تر می‌شوند. رقابت مرگبار میان سیل گرسنگان و بیکاران برای یک لقمه نان به قیمتی مادون همین حداقل دستمزدی که خودش هم اکنون بیش از سه برابر زیر خط فقر است، آنچنان دهان باز کرده که برای تمامی نیروی رنج و کار یا نیروی مطالبه‌محور جامعه بیش از هر زمانی، مبارزه بر بستر نان و جان، راهی جز سازماندهی تشکل مستقل طبقاتی خویش و سراسری نمودن اعتراضات و بازگشت به خیابان باقی نمانده است!

در برابر این تعرض، همچنان که در واکنش به کسر حقوق معلمان با تجمع اعتراضی فرهنگیان در برابر دیوان عدالت اداری کشور، شاهد بودیم؛ یا همانگونه که پیشتر شاهد اعتراضات گسترده و پیگیر بازنشستگان در تهران و همزمان شهرهای دیگر کشور در قالب یکشنبه‌های اعتراضی بودیم، تا اینکه این اعتراضات باعث اجرای همسان‌سازی و افزایش حقوق‌ها شدند؛ مجدداً و مجدداً باید اعتراضات خیابانی را حول مطالبات فراگیر و اساسی، سازماندهی کرده و به راه اندازیم.

با این سیاست و برنامه، دفاع از مزد شایسته، همسان‌سازی حقوق متناسب با سبب معیشت، برچیدن قراردادهای موقت، شرکت‌های پیمانکاری و ایجاد صف مستقل و سراسری اردوی کار برابر حامیان بهره‌کشی و برده‌داری دولت جدید

و همگرایی پایدار نیروهای مستقل مزد و حقوق بگیران برای مبارزه‌ی موثر در این راستا، مبرم‌ترین وظیفه‌ی نیروهای مستقل جنبش کارگری کشور است.

امروز چاره‌ای نداریم جز این که در همین شرایط فجیع کرونایی، به شکلی یکپارچه در سراسر کشور به کف خیابان بیاییم. اگر از ویروس کرونا و ضعف و تأخیر واکسیناسیون نمیریم، دولت دزان اوباش و غارتگران حاکم، همه‌ی ما را از گرسنگی خواهند کشت. به جاست به مانند فرخی یزدی سر دهیم:

تپیدن های دل ها ناله شد، آهسته آهسته / ساترگر شود، این ناله ها، فریاد می گردد.

سه شنبه ۹ شهریور ۱۴۰۰ برابر با ۳۱ اگوست ۲۰۲۱

منبع:

(۱) - خبرگزاری ایسنا، ادامه‌ی روند تاخت و تاز کرونا در کشور، ۶ شهریور ۱۴۰۰

<https://www.isna.ir/news/140006050331>